

lems stadige Fraværelse faktisk blev til et 12-Mands Udvalg.

Der er saaledes om det ovennævnte Spørgsmaal opstaaet 2 Indstillinger: en Flertals- og en Mindretalsindstilling, den sidste undertegnet af Grev Bernstorff og M. Gallavresi. Den sidstnævnte skal først omtales. Den er i alt væsentligt overensstemmende med den ovenfor omtalte Betænkning afgivet af den italienske Regering. *Mindretallet* vender sig imod den nuværende Kompetencefordeling indenfor den øverste Ledelse, idet det hævder, at den virkelige Indflydelse og Magt er koncentreret i de to øverste Funktioner, Generalsekretærens og Vice-Generalsekretærens paa Bekostning af de 3 Undergeneralsekretærer. Der ses heri en Fare for Folkeforbundets internationale Karakter. Det er vel blevet sagt, at det ikke altid behøver at være Undersaatter af de samme to Magter, som er Indehavere af de to nævnte højeste Stillinger, men det beroliger ikke Mindretallet, saameget mindre som Flertallet efter dets Mening har til Hensigt yderligere at styrke den nævnte Koncentration af Magten.

Det skal i Forbigaaende bemærkes, at Mindretallet i sin Indstilling stadig gør gældende, at den ikke retter sig mod nogen Person. Det har intet at invende imod den nuværende Generalsekretær, tværtimod, det har kun Lovord for ham, og dersom der til Stadighed kunde regnes med ham, vilde Sagen ligge ganske anderledes. Men det er Fremtiden, det gælder. Det er med en ny Mand paa Generalsekretærposten for Øje, at Indstillingen paastaas at være affattet.

I Almindelighed udtaler Mindretallet, at det er nødvendigt, at Forbundets talrige Hverv udføres under Kontrol af et Organ, som sidder inde med tilstrækkelig Oversigt til at kunne sideordne de forskellige Opgaver paa en saadan Maade, at Enhed i Ledelsen sikres samtidig med, at dens internationale Karakter opretholdes. Nødvendigheden af at skabe et saadant Organ

bliver stadig større, eftersom Sekretariatet udvider Rammerne for sin Organisation og for sit Initiativ. Heraf sluttes atter Nødvendigheden af at omforme den øverste Ledelse paa en Maade, der svarer til det nuværende Virkefelts Størrelse.

Mindretallet tænker sig at afskaffe Vice-Generalsekretærstillingen og at oprette en *raadgivende Komité* (comité consultatif), bestaaende af 5 Undergeneralsekretærer. Disse skal holde sig underrettet om alle politiske og principielle Spørgsmaal, og Komitéen skal udtale sin Mening desangaaende. Imedens de nuværende Undergeneralsekretærer faktisk er Afdelings-Direktører, og hver kun har en Afdeling under sig, skulde efter Mindretallets Indstilling fremtidig hver Undergeneralsekretær have flere (3 eller 4) Afdelinger under sig. Til den raadgivende Komités Møder skulde Direktørerne kun tilkaldes enkeltvis, forsaavidt som det dér behandlede Emne særlig vedrørte deres Afdeling. Der ved sættes altsaa en Barrière imellem Generalsekretæren og Direktørerne.

Til trods for den væsentlige Beskæring af Generalsekretærens Autoritet, som den saaledes planlagte Ordning vilde medføre, siger Mindretallet, at Generalsekretæren skal være ene ansvarlig, og at han i særlig paatrængende Tilfælde kan træffe sin Bestemmelse uden at have sammenkaldt den raadgivende Komité.

Efter *Flertallets* Indstilling vilde en saadan Nyordning være skadelig for Generalsekretærens Autoritet og desuden unødvendig med Hensyn til at holde den øverste Ledelse underrettet om, hvad der foregaar i Sekretariatet og give de paa gældende Lejlighed til at udtale deres Meninger, thi Generalsekretæren har af egen Drift indført ugentlige Direktørmøder, i hvilke ogsaa Undergeneralsekretærer deltager. Ved disse Møder kan ethvert Spørgsmaal rejses og diskuteres. Desuden sendes alle vigtige Telegrammer og Dokumenter uopholdelig til alle Undergeneralsekretærene, og alle Aktpakker